

Громадська організація



**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**



**СТАНОВЛЕННЯ
ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ:
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ
ПІДґРУНТЯ**

5–6 травня 2017 р.

Дніпро



**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ:
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ПІДГРУНТЯ»**

5–6 травня 2017 р.

Частина II

Дніпро, 2017

УДК 347(477)(063)
ББК 67.9(4Укр) 404я43
С 76

С 76 Становлення громадянського суспільства в Україні: нормативно-правове підґрунтя: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 5–6 травня 2017 р. У 2-х частинах. – Дніпро : ГО «Правовий світ», 2017. – Ч. II. – 120 с.

У матеріалах зібрані тези доповідей, які були подані учасниками Міжнародної науково-практичної конференції **«Становлення громадянського суспільства в Україні: нормативно-правове підґрунтя»** (м. Дніпро, 5–6 травня 2017 р.).

ЗМІСТ

НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ПЕРЕМІЩЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ
КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ

Василиця Н. В. 7

ОКРЕМІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАЙНЯТОСТІ ОСІБ
З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

Заболотня А. В. 9

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ
СІМ'ЯМ ІЗ ДІТЬМИ

Яценко М. М. 12

НАПРЯМ 6. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ІНСТИТУТУ
МОРАТОРІЮ НА ВІДЧУЖЕННЯ ЗЕМЕЛЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Гавриш Б. В. 16

НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

Антонова Т. Л. 19

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ
ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ В УКРАЇНІ

Будник Ю. А. 23

КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИНЦИПІВ
ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Джох Р. В. 25

ПРЕДМЕТ ТА ОБ'ЄКТ СУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ОСКАРЖЕННЯ
ДІЙ НОТАРІУСА З НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Женеску Е. В. 28

СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «АДМІНІСТРАТИВНЕ ВИДВОРЕННЯ»
ТА «ПРИМУСОВЕ ПОВЕРНЕННЯ» ЯК ЗАСОБІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО
ВПЛИВУ НА ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА

Корінна А. В. 29

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ В УКРАЇНІ

БУДНІК Ю. А.

аспірант кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки

Університет державної фіскальної служби України

м. Ірпінь, Київська область, Україна

Удосконалення правового регулювання будь-якої сфери суспільних відносин має базуватися на виокремленні суттєвих рис предмета такого регулювання, для того, щоб відмежувати те особливе, що відрізняє його від інших правовідносин, що виникають в інших сферах державного управління. Необхідною умовою підвищення ефективності адміністративно-правового регулювання управління системою професійної орієнтації в Україні є визначення сутності вказаного феномену та формулювання його дефініції.

Проблеми сутності адміністративно-правового регулювання розглядали у своїх роботах В. Б. Авер'янов, Ю. П. Битяк, І. П. Голосніченко, О. П. Рябченко, С. Г. Стеценко, І. М. Шопіна та ін. Однак питання, пов'язані з виокремленням сутнісних рис адміністративно-правового регулювання в сфері управління системою професійної орієнтації ще не були предметом окремих досліджень.

Стосовно сутності адміністративно-правового регулювання в юридичній науці існує кілька позицій, які мають значні відмінності. На думку В. Й. Развадовського даний феномен має розумітися як регулювання, що здійснюється такою комбінацією способів правового регулювання, в якій переважають зобов'язання і заборони. Ця комбінація формується через наділення учасників правовідносин суб'єктивними юридичними правами та покладанням на них обов'язків шляхом визначення і закріплення у правових актах певних правил поведінки внаслідок правотворчої діяльності уповноважених на це органів (посадових осіб) [1, с. 169]. Як можна побачити, досліджуване явище вчений розглядає як сукупність способів, що робить його підхід дещо технократичним, оскільки це не дозволяє отримати уявлення про спрямованість такого регулювання, його базові методологічні ознаки. Крім того, розуміння зобов'язань та заборон домінуючими способами правового регулювання вже не відповідає сучасній концепції сервісної держави та все більш широкому впровадженню диспозитивного методу правового регулювання у площину адміністративно-правових правовідносин.

На думку Р. А. Бузунова, який розглядає адміністративно-правове регулювання в контексті кредитно-модульної системи організації навчального процесу в ВНЗ системі МВС України, останнє являє собою механізм імперативно-нормативного забезпечення її організації й функціонування у ВНЗ МВС України внаслідок гармонійної взаємодії всіх її елементів з метою забезпечення якісного навчального процесу. Основною метою адміністративно-правового регулювання кредитно-модульної системи організації навчального процесу, як правового явища (своєрідної системи), вчений вважає вимогу до відповідних її суб'єктів діяти

належним чином щодо якісного її функціонування за допомогою різноманітних юридичних та організаційних засобів [2, с. 301]. Зведення сутності адміністративно-правового регулювання до його механізму уявляється нам таким, що дещо звужує зміст досліджуваного феномену, оскільки будь-який механізм уявляє собою сукупність засобів практичної реалізації певного явища. Разом з тим виокремлення такої ознаки адміністративно-правового регулювання як гармонійна взаємодія з метою досягнення поставленої мети здається нам цілком слушною, оскільки даний вид правового регулювання виконує, на наш погляд, певну детермінуючу функцію, обумовлюючи застосування саме тих засобів, які сприяють досягненню поставленої мети.

Безумовно, адміністративно-правове регулювання тісно пов'язано з державним управлінням, що, зокрема, слідує з багатьох визначень адміністративного права (наприклад, як сукупності правових норм, які регулюють суспільні відносини, що формуються під час забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, а також в процесі державного і самоврядного управління в сферах соціально-економічного й адміністративно-політичного розвитку та охорони громадянського порядку [3, с. 9]).

Отже, ототожнення адміністративно-правового регулювання та державного управління уявляється нам методологічно невірним, оскільки, навіть якщо не брати до уваги різнопорядковість цих явищ, залишається питання про такі інститути адміністративного права як адміністративно-деліктне право, інститут адміністративних послуг тощо, сутність яких не може бути зведена до управлінських відносин у діяльності органів виконавчої влади.

І. М. Шопіна, аналізуючи існуючі у сучасній науці визначення поняття адміністративно-правового регулювання, слушно зауважує, що вони базуються на різних підходах до сутності правового регулювання як узагальнюючої категорії, а ці підходи, у свою чергу, обумовлені різними концепціями праворозуміння. Виділення найбільш загальних закономірностей кожного підходу, на її думку, дозволяє розглянути феномен правового регулювання в інструментальному, інституційному, нормативно-юридичному, діяльнісному, телеологічному, комунікативному, соціологічному та інших аспектах, при цьому кожен з них може бути ефективно використаний для вирішення конкретних завдань, які стоять перед певним дослідником [4, с. 19].

Виходячи з вище зазначеного, для досягнення мети з'ясування сутності адміністративно-правового регулювання управління системою професійної орієнтації в Україні, на нашу думку, необхідно виокремити властивості, притаманні адміністративно-правовим відносинам, що виникають у цій сфері суспільних відносин. До них, на нашу думку, належать: наявність публічного інтересу, задоволення якого передбачає реалізацію в процесі таких відносин органом державної (зокрема, виконавчої) влади чи його посадовою особою конкретних цілей та завдань державної політики, спрямованої на оптимізацію професійного самовизначення на основі врахування професійно важливих особистісних характеристик індивідуума та потреб ринку праці для досягнення збалансованості між професійними інтересами і можливостями людини та потребами суспільства в конкретних видах професійної діяльності; наявність як імперативного, так і диспозитивного методів

правового регулювання, що обумовлено спрямованістю діяльності органів виконавчої влади та їх представників на реалізацію права людини і громадянина на професійне самовизначення; існування широкого арсеналу правових засобів, за допомогою яких такий публічний інтерес задовольняється, спрямованих метою впливу держави на вказану сферу суспільних відносин, при цьому саме характер та напрям такого впливу визначає використання тих чи інших адміністративно-правових засобів.

Отже, можна сформулювати визначення адміністративно-правового регулювання управління системою професійної орієнтації в Україні як впливу держави в особі спеціально уповноважених органів на рівень задоволення публічного інтересу, спрямованого на оптимізацію професійного самовизначення, шляхом використання широкого арсеналу адміністративно-правових засобів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Развадовський В. Й. Особливості адміністративно-правового регулювання державно-управлінських відносин у транспортній сфері / В. Й. Развадовський // Вісник Національного університету внутрішніх справ. – 2003. – Випуск 23. – С. 167-174.

2. Бузунов Р. А. Поняття механізму адміністративно-правового регулювання кредитно-модульної системи організації навчального процесу / Р. А. Бузунов // Науковий вісник Ужгородського національного університету: Серія право. Випуск 7. – Ужгород: Поліграф центр «ЛІРА», 2007. – С. 299-303.

3. Адміністративне право України: Підручник: За заг. ред. д.ю.н., проф. Коломоєць Т. О. – Київ: «Істина», 2008. – 500 с.

4. Шопіна І. М. Адміністративно-правове регулювання органами внутрішніх справ України : Монографія. – К.: «МП Леся», 2011. – 426 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

ДЖОХ Р. В.

асистент кафедри адміністративного та фінансового права

Львівський національний університет імені Івана Франка

м. Львів, Україна

Класифікація покликана сприяти більш цілісному теоретичному та практичному сприйняттю явища загалом. Здійснюючи класифікацію принципів податкового законодавства ми наведемо класифікації принципів податкового права та оподаткування (які вважаємо тотожними принципам податкового законодавства). Підтримуємо думку І.І. Бабіна та О.В. Дьоміна, які вважають, що зазначені вище групи принципів в Податковому кодексі України (далі – ПК України) зміщуються та розглядаються як основні засади податкового законодавства України [1, с. 74].

**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ:
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ПІДґРУНТЯ»**

5–6 травня 2017 р.

м. Дніпро

Частина II

Підписано до друку 10.05.2017 р. Формат 60x84/16.
Ум. друк. арк. 6,97. Замовлення № 1005-17. Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макета. Гарнітура Times New Roman.
Папір офсетний. Цифровий друк. Наклад 100 прим.

Контактні дані:

Громадська організація «Правовий світ»

а/с 5738, м. Дніпро, 49107

www.legalworld.in.ua

E-mail: legalworld.in.ua@gmail.com

+3 80 99 266 43 15